

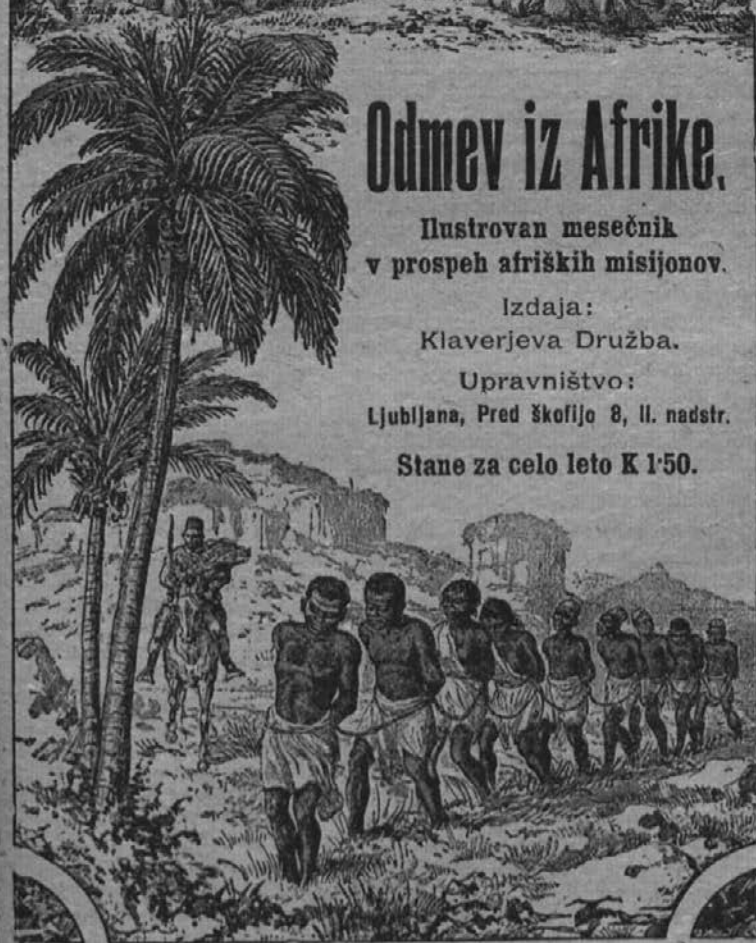
Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva Družba.

Upravništvo:
Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Vsebina številke meseca junija:

Benedikt XV. kardinalu Pavlinu Petru Andrieu, nadškofu v Bordeaux, o nabiranju miloščine za zamorce na praznik Razglašenja Gospodovega. — Dušna premija. — Pisma misijonarjev (od 1. januarja do 1. februarja 1916). — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Popolni odpustek. — Slika: Birmovanje v Emavsu.

Darovi

od dne 1. do 31. marca 1916.

Za afrikanse misijone: N. N. 10 K, dva neimenovana dobrotnika 90 K, J. Globočnik 2 K, preč. g. župnik J. Hladnik 4 K, M. Leben 17 K 50 v, M. Ferlan nabrala za najpotrebnejše misijone 13 K 50 v, M. Pajnik 20 v, L. Rode 5 K, preč. g. župnik J. Dolinar 1 K, Kandus 20 K, Fr. Čik 5 K, J. Jaklič 1 K, M. Rant 3 K, po preč. g. duh. svetniku J. Kalanu, uredniku „Bogoljuba“, **254 K**, Fr. Habe 1 K 20 v, P. Tomiažič 3 K, F. Brencić 2 K 40 v, S. Wallant 4 K, po M. Guttermann od neim. osebe 2 K, N. N. 2 K, preč. g. vikar K. Čigon **200 K**, N. N. 40 K, P. Lipovec 3 K 50 v, K. Truppe 20 K, F. Kurent 1 K, E. Krajc 2 K, K. Sršen 30 v, F. Beltrom 60 K, N. N. 1 K, N. Turnšek (za zvon) 1 K, F. Golub (za cerkev presv. Srca Jezusovega) 2 K.

Za po vojski oškodovane misijone: A. Kovačič iz pušic sv. Antona 30 K.

Za sv. maše: T. Klinc nabrala **162 K**, M. Žibret nabral 30 K, H. Zupan 6 K, J. Pečolar 8 K, E. Dolenc 20 K, J. Vezensek 20 K, F. Logar 10 K, N. Veselak **100 K**, M. Male nabrala 52 K 44 v, I. Miklavčič 10 K, A. Horvath nabrala 16 K, I. Snoj 8 K, po preč. g. župniku M. Krejči 11 K, A. Zarnik **200 K**, po A. Seljak 2 K 10 v, Habe 4 K, F. Brencić 4 K, B. Eržen 20 K, N. N. 2 K, M. Guttermann 10 K, K. Premru nabrala 46 K, A. Vidmar 4 K, A. Kot 2 K.

Za stradajoče: A. Kovačič nabrala 3 K 50 v, A. in M. Zajdala 1 K 50 v, T. Rožman 1 K, F. Podlessek 50 v, F. Zorko 1 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: St. Čuk prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Anton Stefan** 24 K. Po preč. g. župniku A. Plesničar od g. Kandus za botrinski dar deklce na ime: **Lucija** 25 K. Po M. Dovgan prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime: **Anton** 30 K. N. N. botrinski dar deklce na ime: **Marijana** 24 K. N. N. prispevek za odkup in botrinski dar dveh deklc na ime: **Marija in Jozefa** 80 K. Po preč. vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neim. osebe botrinski dar dečka na ime: **Alojzij** in deklce na ime: **Marija** 50 K. N. N. kot botrinski dar dečka na ime: **Francišek Seraf**, in deklce na ime **Marija** 50 K. Po preč. g. duh. svetniku J. Kalanu, uredniku „Bogoljuba“, nabrano za odkup in botrinski dar zamorskih otrok, katerim naj bo ime: **Martin, Jožef, Antonija, Jožef, Jozefa** (eno ime nedoločeno) **419 K 50 v**. N. N. za odkup sužnjev 2 K. M. Potošič za odkup 2 K, K. Mohar botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 24 K, po preč. gosp. msgr. G. Slavec prispevek za odkup in botrinski dar dečka na ime **Rudolf** 30 K.

Za katehiste: J. Vujšček nabral 5 K 10 v, M. Kostanjevec 6 K, A. Guttermann 1 K, N. Zemljčič nabrala 4 K 86 v.

Benedikt XV.

kardinalu svete rimske Cerkve Pavlinu Petru Andrieu, nadškofu v Bordeaux, o nabiranju miloščine za zamorce na praznik Razglašenja Gospodovega.

Ljubljeni Sin! Pošiljamo Ti svoj pozdrav in apostolski blagoslov. Deloma je nekako najvažnejše in najživahnejše trgovišče s francoskimi posestvi v Afriki ono cvetoče mesto, v katerem je Tvoja častna prestolnica; deloma pa Nam kot vrhovnemu pastirju velike skrbi dela žalostni in zaničevani stan zamorcev; zato pošljemo Tebi, ljubljeni Sin, to pismo z namenom, da se potrudimo za njihovo rešenje, kolikor je v Naši moči. Na tem mestu še pisati, kako bi se odstranilo sramotno kupčevanje s sužnji, menda ni potrebno; saj je sploh znano, kaj vse je v tem oziru že od nekdanj storila Cerkev božja. Ona je določila, da imajo vsi ljudje enako osebno veljavo in enake pravice; ona je nadalje zahtevala, naj se sužnjem povrne njihova svoboda v upanju na nebeško plačilo; ona je slednjič ustanovila posebne verske družbe z nalogo, da sužnjem svobodo odkupljajo. Toda žalostno je, da ima telo človeškega društva še vedno ta sramotni madež na sebi, dasiravno je povečjem

že odstranjen. Zares se spodobi, da z vso gorečnostjo nadaljujemo slavne zasluge svete apostolske stolice tudi glede tega vprašanja. Zato potrjujemo po zgledu blagega spomina Pija X. času popolnoma primeren dekret Leona XIII., in Naša volja je, naj bi se vsako leto na praznik Razglašanja Gospodovega za odkupljenje zamorcev miloščina nabirala povsod tam, kjer se javno opravlja služba božja. Zdi se Nam, da moramo toliko bolj živo priporočati to delo, ker že zdaj žanjemo njegov precej obilen sad in Nas to napolnjuje s trdnim zaupanjem, da bomo slednjič vendar dosegli svoj namen, ki je tako važen za vse človeštvo. Prosimo Jezusa Kristusa, Zveličarja človeškega rodu, naj nam kaj kmalu pošlje ta zaželeni dan in naj obdaruje s svojimi posebnimi milostmi vse one, ki z besedo in dejanjem ali z miloščino delajo v dosego tega namena. V zastavo tega in v znamenje Naše naklonjenosti podelimo iz ljubečega srca apostolski blagoslov njim vsem skupaj in vsakemu posebej, zlasti pa Tebi, ljubljeni Sin!

Dano v Rimu pri Svetem Petru, 2. februarja leta 1916, v drugem letu papeštva.

Omenjeno papeževno pismo pač nanovo in očitno priznava, da po pravici obstojimo kot „posebna verska družba“ v službi afriških zamorcev, obenem pa tudi najlepše odobrava naše prizadevanje ob zadnjem prazniku svetih Treh Kraljev, naj bi se ta dan kaj več storilo v prid zamorskih sužnjev. Našim pospeševalcem pa in vsem, kateri so nam letos o svetih Treh Kraljih pomagali, bo to krepka spodbuda, da bodo tudi v prihodnjem letu po zmislu svetega Očeta z nam združeni delali na to, naj bi se ta dan razvil v pravi misijonski dan za pozabljeno Afriko.

V enaki zadevi je poslala sveta kongregacija „de Propaganda fide“ naši vrhovni voditeljici pismo, katero naj tudi tukaj sledi v spodbudo in veselje naših prijateljev.

Pr.-Nr. 239/1916.

Rim, 21. februarja 1916.

Zahvaljujem se Vam za Vašo gorečnost, katero ste vnovič pokazali v svojem zanimanju za afriške misijone, ker ste pospeševali nabiranje v prid osvobojenja sužnjev. Lepi in nadopolni uspehi, ki ste jih dosegli, jasno pričajo, da je Gospod blagoslovil to Vaše delovanje. Kar se tiče vprašanja, da bi se obhajal praznik Razglašanja Gospodovega kot praznik varstva Vaše Družbe, nima sveta kongregacija nič proti temu. Glede korakov pa, ki jih misli storiti Družba v sporazumljenju z dotičnimi škofijstvi, da bi se bolj spoznalo

in da bi srečneje uspevalo nabiranje, ki ga je vpeljal Leon XIII., bilo bi to prav po volji svete kongregacije, katera nič bolj ne želi, kakor da bi se v vsem natančno izpolnjevala navodila, ki jih je dala sveta stolica.

Za kardinala prefekta:

Laurenti, tajnik.

Dušna premija!

**V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afrikanjskih misijonskih škofov in misijonarjev letno branih
482 svetih maš.**

MISIJONSKI DOPISI.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. januarja do 1. februarja 1916.)

P. Klæyle, apostolski prefekt v Windhuku, zdaj Großweiler, 6. januarja (se zahvaljuje za podporo in piše: „Na jugozapadu smo v veliki stiski zaradi pomanjkanja kovanega denarja. Papirnatega denarja je sicer precej, toda vrednosti nima, kar je lahko umevno. Misijon si je iz južne Afrike nekoliko izposodil ali si je izposoditi moral, samo da nima toliko denarne izgube. Postaja Swakopmund je spet nameščena, močno pa je trpel misijon tamošnjih domačinov, ki je kazal pred vojsko tako nadopolne uspehe. Ljudje so za zdaj razkropljeni. Misijon Okawango, kakor je videti, je ostal, hvala Bogu! nepoškodovan. Daljnjih poročil manjka“).

P. Sykes, apostolski prefekt v Rodeziji, Bulawayo, 7. decembra (se zahvaljuje za podporo).

Gospa de Villèle, Entebbe, Uganda, brez datuma (prosi denarja za obleko malim črncem, posebno novorojencem).

S. Schulz, Dunbrody, Kapska država, 1. decembra.

P. Baetmann, misijonar v Abisiniji, brez datuma (kliče na pomoč v podporo svojega misijona, ki mu preti strašna lakota).

P. Kraupa, Katondue, gornja Zambesija, 21. novembra (opisuje, kako so misijonarji pridni zdravniki in kako potrebno bi bilo ustanoviti malo bolnišnico, vsaj za gobave. Za razvitek misijona bi bile neobhodno potrebne tudi misijonske sestre, ker

je dozdej odgoja deklet do kraja zanemarjena. Za vse pa potrebuje sredstev in priporoča svoje zadeve božjemu Srcu in radodarnosti bralcev „Odmeva“).

P. Cermenati, Asaba, Niger, 19. novembra.

S. Evfemija, Rose-Hill, Mavricij, 21. novembra.

Škof Jalabert, apostolski vikar, Dakar, 6. decembra (se zahvaljuje za podporo).

Škof Cox, apostolski vikar, Johannesburg, 12. novembra. („Z velikim veseljem Vam morem naznaniti, da sem ravnokar podpisal pogodbo za ustanovljenje samostana in šole za domačine v misijonu sv. Terezije v zapadni Pretoriji. Smem li prositi Vaše Visokorodje in Vašo Družbo, da se tudi nas spominjate, kadar boste prihodnjič delili, kar je ljubezen darovala? Sila je velika in potreba popolnoma resnična.“)

Škof Mac Shery, apostolski vikar, Port-Elisabeth, v decembru.

S. Berchmanns, Amparibé, Madagaskar, 15. novembra. („Vaša dvakratna izdatna miloščina nam je omogočila vzdržati obe sirotišnici, v Tananarivi in v Ambatolampy. Na to še misliti ne smemo, da bi uslišale prošnje ubogih malih, ki bi bili radi v barko sprejeti. Število teh ubogih otrok je silno naraslo, ker je bilo na tisoče domačih vojščakov poklicanih v Dardanele in so morali odpotovali. Odkar jih ni več, so vedno okolo nas mala dekleta, ki nas prosijo, da bi jih sprejele, ker so izgubile očeta. Koliko duš bi zdaj lahko pridobile, da jim le naša vrata odpremo! Toda žalibog! ne samo, da ne moremo novih ovčic sprejemati, prisiljene smo celo, da vrata odpremo in iz hleva izpustimo in razkropimo še one, ki so že krščene in ki so že prejele prvo sveto obhajilo. Ako nam sveti Peter Klaver ne pomaga, prav do tega koraka nas bo sila prignala, ker zaloga našega riža je pošla. Oj, kako žalostna bodočnost čaka te otroke, ki so pri nas tako srečni, ako se prepustijo krempljem satanovim! Njihove poganske družine jih bodo silile k slabemu življenju ali jim bodo vsakdanji riž odtegnile.“)

P. Kraupa, Katondue, 14. novembra (pošilja letno poročilo za 1913/15).

P. Gruson, predstojnik misijona v Abisiniji, Alitijena, 30. novembra.

Škof Streicher, apostolski vikar v Ugandi, Camp de Lyantode, 19. oktobra (je na misijonskem popotovanju; zahvaljuje se za podporo).

S. Terezina, Emavs, Bazutska dežela, 22. novembra. („Dne 10. oktobra je bil tukaj praznik birmovanja, in še ta se je moral obhajati na prostem. V cerkvi niti za 300 birmancev ni dovolj prostora, kam pa naj gredo še njihovi botri in ostali

verniki! — Katehumeni se množijo od tedna do tedna. Zadnjo nedeljo je kar 16 poganov prosilo, da bi bili sprejeti med katehumene. Otrok bi dobile na stotine, da bi le prostora imele.

Birmovanje v Enavsu.

— Nedavno me je povabil naš dobri kralj Griffith, da sem ga obiskala v Matsiengu. Najine pogovore o misijonskih načrtih Vam bom priobčila, kadar bo „čas“ dozorel, saj me razumete.

Dal Bog, da bi že skoraj prišel ta zaželeni čas! Videti bi morali sami, plemenita gospa grofica! kako lepo cerkev je dal kralj Griffith zidati našemu ljubemu Gospodu in Zveličarju! Videla sem tudi vse tiste lepe reči, ki ste jih Vi poslali, predraga misijonska mamica: krasni tabernakelj, postaje križevega pota itd." [Cerkvena oprava, ki smo jo poslali kralju Griffithu, je iz evharističnega kongresa na Dunaju in je bila takrat izložena v naši dunajski podružnici].

Škof Hummel, apostolski vikar na Zlatem obrežju, Cape-Coast-Castle, 17. decembra. („Za zdaj je samo trinajst misijonarjev v celem vikariatu. Hvala Bogu, vse postaje so se mogle dozdaj še obdržati; Accra nam vedno prizadeva veliko težav. Bolj ko kdaj nam je potrebno delo katehistov; le z njihovo pomočjo bomo mogli shajati, dokler se misijonarji ne povrnejo iz vojske. Prosim, spominjajte se nas s podporo za naše katehiste.“)

P. Jeanroy, misijonski oskrbnik, Bruselj, 2. januarja. („Iz pičlih poročil, ki jih dobivamo iz vikariata Stanlejskih slapov, sklepamo, da tamošnji ni ravno preveč trpel, dasiravno je odšlo šest do sedem misijonarjev. Z dovoljenjem nemške vlade sta mogla dva celo popotovati: eden je bil P. Cambons z enim bratom, ki je šel čez Holandijo, drugi pa škof Grison, ki je hodil celo čez Nemčijo. Zadnji je v juliju 1914. v resnici iz misijona sem prišel, pa šele v avgustu 1915. se je mogel tja nazaj povrniti. Mislim, da je zdaj tam na osmih postajah 15.000 kristjanov. Toda naši misijonarji so trpeli veliko pomanjkanja. Pri vsem tem je leta 1915. vendar samo eden umrl, to je bil vrli brat Dominik Theunisson.“)

P. Sykes, Bulawayo, 30. novembra.

P. Fracassini, Assuit, Egipt, 11. decembra (prosi nujne podpore in pošilja obenem podatke za leto 1915).

S. Thierry, Moyamba, Sierra Leone, 11. decembra. („Mislim, da ste že kaj izvedeli o našem malem misijonu v Moyambi, kateri je po železnici šest ur daleč od glavnega mesta. Lep kraj je, v gozdu ležeč. Naše posestvo je precej obširno, zasajeno s sadnim drevjem, ki bo v nekoliko letih rodilo. Podnebje ni slabo, zlasti noči so dokaj hladne. Imamo okolo 40 otrok, dečkov in deklic, toda posebno deklic je kaj težko dobiti. „Mendi“ ne znajo ceniti dobre odgoje; svoje otroke rajši pošiljajo v poganske šole („bandu“), kjer se učijo prav peklenskih reči. Od tega jih odvračati bi bilo lepo delo krščanske ljubezni, ali oj, kako težko je to! Da, celo odpustiti bomo morale nekatere izmed njih zavoljo vojske, ker je misijon reven in ni denarja, da bi riža kupil. Toda kaj bo iz njihovih ubogih duš? Skoraj gotovo bodo izgubljene!“)

S. Céline, Cabinda, 30. novembra.

S. Marcela, Nagalama ob Nilu, 21. novembra.

S. Jérôme, Loango, 18. decembra (se zahvaljuje za podporo).

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Klein - Steinheim (Hesensko). Mnogoštevilno so prihiteli katoličani 23. januarja k misijonskemu zborovanju Družbe sv. Petra Klaverja. Po šaljivem in ljubeznivem pozdravu prečastitega gospoda župnika Dory so navzoči pazno in z vidnim zanimanjem sledili vsem točkam.

Solothurn. Zborovanje pospeševalcev se je vršilo 13. januarja in 10. februarja. Pri obeh je predaval P. Chrysostom, O. C., „o času“ in „svetovni vojni“ in spodbujal, da naj vsi pomagajo delati za in v Klaverjevi Družbi.

Inomost, 14. februarja. Zborovanje pospeševalcev, pri katerem je govoril P. Haeffele, S. J., o veliki nevarnosti islama za afriške misijone ter navduševal navzoče za vneto delovanje za zveličanje duš, da nas drugoverci ne prehitijo in ne bo prepozno.

Trst, 23. februarja. V natlačeno polni dvorani oratorija Kraljice sv. rožnega venca se je priredila lepa misijonska slavnost. Deklamacije, nagovori in petje so navduševali navzoče k novi ljubezni do misijonov, katera je v Trstu obrodila že bogate sadove.

Dunaj, nedelja 26. marca. Predpoldne prva seja od glavne voditeljice sklicanega akcijskega komiteja, čigar naloga je delo naše filijalke s propagando in nabiranjem članov podpirati. Odbor, čigar najvišje število je dvanajst, tvori zaenkrat pet vnanjih udov in tri pospeševalke. Za predsednico je bila voljena grofica Zofija Attems, roj. grofica Hartig, za prvo tajnico baronica Veronika Larisch, za drugo tajnico gosposdična Amalija Schleser.

Ponedeljek 27. marca. „Uranija-večer“. Znameniti svetovni potovalec P. Klotz iz benediktinskega samostana sv. Petra v Solnogradu je imel na povabilo naše glavne voditeljice v veliki dvorani „Uranije“ znamenit govor o svojih doživljajih v Srednji Afriki s posebnim ozirom na tamkaj pastirujoče misijonarje, in sicer Bele očete Lavižerijeve, očete od Sv. Duha, svoje lastne redovne sobrate benediktince in jezuite. Med drugim je tudi pripomnil P. Klotz: „Kdor ne prebira pazno od Klaverjeve Družbe izdanega mesečnika 'Odmev iz Afrike', ta nima niti pojma, kako težko življenje imajo misijonarji.“ Uganda. V duhu je peljal P. Klotz pozorne poslušalce v Ugando,

katoliško deželo Afrike, v Sansibar, Dar-es-Salaam in okraje Zambezija in ž njimi delil svoje zanimive doživljaje. Njegovim orisom je sledilo živahno pritrjevanje. — Za P. Klotzom je poudarjala naša glavna voditeljica grofica Ledóchowska v kratkih, a vnetih besedah potrebo, tudi med vojsko misijonom pomagati. Sklep večera je tvorila predstava skioptičnih slik iz afriških misijonov, katere je pojasnjevala neka sodalka Klaverjeve Družbe. Prireditelj je počastila s svojim obiskom nadvojvodinja Marija Valerija s svojima hčerkama Jeleno in Marijo in še mnogo drugih udov visokega plemstva in duhovščine, pomožni škof iz Sarajeva dr. Šarić, msgr. Eisterer, P. gvardijan Čak, župnik Mechtler itd. Vladovala je enoglasna zadovoljnost nad tako dobro uspelim večerom.

Mikulov. V nedeljo 5. marca je bilo tukaj 16. javno zborovanje apostolata, obenem tudi misijonski večer z bogatim sporedom. Kot uvod je deklamiral nek ud apostolata pesem „Kvišku v boj“ iz Klaverjevega koledarja 1914. Nato je priklopil ravnatelj apostolata kanonik Karlitzky svoj misijonski govor, nakar se je zopet deklamiralo in so se uprizarjale kratke igre. Zborovanje je zaključil zgoraj imenovani preč. gospod Karlitzky in se toplo zahvalil.

Št. Gal. V nedeljo 12. marca je imel odsek Klaverjeve Družbe za svoje ude in vse, ki se za misijone zanimajo, v veliki dvorani kazina misijonski večer, kateremu je predsedoval visokočastiti gospod profesor dr. Senti.

Vratislava, 16. marca. Misijonsko zborovanje pospeševalcev v dvorani Hedvig-samostana. Prečastiti gospod nad-duhovnik Eymmer razpravlja na dobrovoljni način o splošnih očitkih, ki se delajo Klaverjevi Družbi.

Monakovo, 19. marca. Na mesečnem pospeševaltelskem zborovanju opisal je P. Pirngruber, S. J., sv. Jožefa kot zgled pri Jožefovem delu, katerega moramo mi dovršiti.

Popolni odpustek, ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca junija.

Dne 11. junija, na binkoštni praznik in na praznik sv. apostola Barnaba.

Dne 29. junija, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva Družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Za krah sv. Antona: T. Kastelič 20 K, K. in M. Igljič 7 K, K. Pšenko 2 K, K. Zemla 1 K, L. Tschreschnig 4 K, J. Leskovšek 10 K, A. Perger 1 K, Fr. Leskovšek 2 K, F. Kresnik 10 K, M. Kresnik 2 K, F. Leskovšek 2 K, F. Fakin 5 K, Z. Krajšič 2 K, H. Zupan 1 K, F. Prelesnik 1 K, K. Marn 3 K, Arnuš 2 K, T. Lenard 70 v, rodbina Čuk 12 K, N. N. 1 K 80 v, E. Dolenc nabrala 1 K 60 v, M. Male nabrala 44 K 56 v, M. Skok 5 K, M. Sporn 2 K, M. Gašper 1 K, I. Miklaucič 4 K, M. Kalan 1 K, J. Kocjan 1 K, T. Matjan 1 K, M. Skwarce nabrala 2 K, M. Rogel 1 K, J. Cizmazia 1 K, Qubar B. 1 K, H. Supan 1 K, A. Zarnik 10 K, U. Mlač nabrala 7 K, M. Sečnik 10 K, M. Buh 1 K, M. Zdešar 1 K, M. Sečnik 1 K, I. Pohleven 1 K, I. Snoj 2 K, M. Simek 1 K, N. N. 2 K, M. Guttermann nabrala 17 K, F. Šepič nabrala 6 K, Čadež 1 K, N. N. 8 K, B. Eržen 4 K, C. Zakotnik 2 K, N. Zabret 1 K, T. Črček 1 K, preč. gosp. J. Palir 2 K, F. Ponikvar 20 v, F. Virant 1 K, J. Debeljak 1 K, A. Kralj 2 K, M. Perger 2 K, preč. gosp. superior F. Javšovec 20 K, M. Verdenik 2 K, J. Karba 8 K, Fl. Rahle in M. Kodala nabrala od celjskih dobrotnikov 23 K, A. Zajdala nabral 2 K, T. Šme 3 K, R. Dokl 12 K, F. Zorko 2 K, M. Peterca 2 K, N. N. 1 K, J. Jakše 50 v, N. Polak 20 v, M. Rajner 2 K, N. Grabner 1 K, N. N. 10 K, T. Klinc 15 K 40 v, T. Babič 1 K, M. Trpin 1 K, M. Nušič 4 K, J. Žnidaršič 2 K, T. Klinc nabrala 32 K, J. Očič 1 K, A. Vidmar nabrala 5 K 50 v, A. Matičič 2 K, A. Schwarzelmüller nabrala 3 K, A. Kot 23 K, E. Gregor 10 K, po M. Ferlan 2 K, M. Jordan nabrala 4 K, N. N. 10 v.

Za vinar sv. Petra Klaverja: T. Lenard 60 v, J. Petriček 40 v, M. Male nabrala 2 K 40 v.

Za „Zvezo otrok za Afriko“ je bilo nabranih 10 K 56 v. (Natančneje glej v „Zamorskem otroku“!)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 10 K, je bilo nabrano po: J. Vujšček 3 K, K. Pšenko 10 K, preč. gosp. župnik D. Šmirčič 11 K, T. Klinc 5 K, A. Kot 11 K, A. Polaižer 2 K, H. Zupan 2 K, St. Bartolec 8 K, M. Bunjevca nabrala **109 K**, J. Pečolar 3 K, Robin 4 K, Breznikar 13 K, M. Skwarce 4 K, A. Rajter 18 K, K. Mohar 7 K, K. Bildersheim 16 K, I. Wochinz 14 K, M. Lovrenčič 55 K, Z. Vranič 51 K, A. Horvath 18 K, J. Macšusak 4 K, preč. gosp. župnik Krejči 3 K 15 v, J. Spoljarič 12 K, U. Mlač 17 K, A. Kovačič 7 K, I. Pohleven 31 K 20 v, preč. gosp. St. Pacovsky 16 K, M. Belohlavek 2 K, M. Simek 2 K, Čadež 2 K, Zabret 2 K, preč. župni urad Gorama 12 K, preč. gosp. žup. F. Kraljevič 5 K, T. Črček 33 K, A. Podjet 66 K, N. Sodja 32 K 65 v, M. Grebenc 2 K, F. Goluh 2 K, F. Zorko 14 K, preč. gosp. I. Bjažič 10 K, preč. župni urad Matičević 26 K, A. Zajdala 5 K, J. Koren 6 K, B. Huber 2 K, M. Kalafatova 10 K, L. Silatin 7 K, I. Prekupec 16 K, preč. župni urad Fužine 33 K 50 v, A. Zalmanek 4 K, N. Zemljič 16 K, L. Kopic 8 K, J. Očič 19 K, A. Vidmar 37 K, A. Schwarzelmüller 3 K, J. Petriček 4 K, M. Jordan 59 K 40 v.

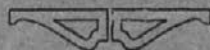
Za misijonsko zvezo: Nabrano po J. Pečolar 17 K, T. Klinc 4 K, A. Kovačič 11 K 90 v, po preč. P. Rafaelu 55 K.

Za kip Srca Jezusovega ali žalostne Matere božje: Po preč. gosp. J. Palirju od neimenovane osebe **100 K**.

Za mašno obleko cerkvice v Mbabane: N. N. **100 K**.

Za Klaverjevo družbo: M. Kosirnik 50 v, J. Mlinar nabrala 40 K.

Podporniški prispevki: Preč. gosp. župnik F. Krošelj 6 K 50 v, preč. gosp. dekan M. Mrak 5 K, preč. gosp. župnik J. Atteneder 5 K, A. Medved 2 K, F. Goljuf 4 K, P. Tomažič 3 K, N. Azman 2 K, Jerala 2 K, M. Selan 4 K, J. Selan 2 K, M. Peterca 4 K, N. N. 4 K, I. Lapanja 4 K, J. in P. Suštersič 4 K, F. Podlogar 2 K, M. F. in T. Žitko 6 K, F. Hren 2 K, A. Vidmar 2 K, M. Kremžar 2 K, F. Rupar 2 K.

Kruh sv. Antona za afrikanjske zamorce.

V zadnjem času se je prav posebno razširilo češčenje sv. Antona Padovanskega. Prekoristen sad te pobožnosti pa je ustanova, ki je pravi blagoslov za naše čase, in sicer „Kruh sv. Antona za uboge“. Obljubi se namreč večja ali manjša vsota denarja za kruh za uboge v slučaju, da sv. Anton usliši prošnjo v kaki dušni ali telesni potrebi. Sv. Oče Leon XIII., blaženega spomina, je potrdil ustanovo „Kruh sv. Antona“ s pismom dne 1. marca 1898. „Družba sv. Petra Klaverja“ pa, ki ima namen podpirati afrikanjske misijone, se je začela v to svrhu tudi posluževati „Kruha svetega Antona“ in ga obrača v korist najbednejšim med nesrečnimi, namreč afrikanjskim zamorcem. Sv. Anton, ki je za časa svojega življenja na svetu tako zelo hrepenel širiti sveto vero med afrikanjskimi črnci, kaže tudi sedaj v nebesih, kako ljub mu je ta način podpiranja teh nesrečnežev. Brez prenehanja prihajajo namreč manjši in večji darovi za „Kruh sv. Antona za Afriko“ kot zahvala za uslišane prošnje v najraznovrstnejših potrebah in stiskah.

Obljubi tudi ti kaj dati za „Kruh za Afriko“, in smeš upati, da sv. Anton usliši tvojo prošnjo, ako je po volji božji. V Družbi se pa moli vsak dan po namenu dobrotnikov, da bi uslišal sv. Anton njih prošnje, vsak torej pa se tudi daruje po namenu duhovnikov in na čast svetega Antona.

Prošnje, zahvale, darove i. t. d. naj se blagovoli poslati na naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred skofijo, 8.

Memento za umrle.

† Čast. Sestra Koleta, umrla v Porto-Novo v 70. letu svoje starosti in po 44letnem bivanju v misijonu Dahomiej.